

WAZA

ACHTER DE TEKENING

Wachten op een idee. Een hele dag aan de tekentafel. Vechten tegen de strenge deadlines. Wat cartoonisten maken, is om te lachen. Maar zelf nemen ze hun job het liefst serieus.

tekst Rien de Mey foto's Marco Mertens

Zaza

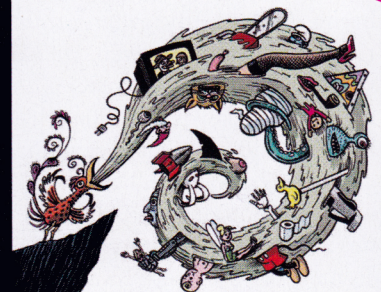
Maggie Deblock
Staatssecretaris

Gravure p23
"Mijn manier van werken, als dokter en als staatssecretaris is, luisteren, antwoorden, diagnoses stellen, en de beste remedie zoeken. Ik vraag me af of de ziele in het bed moet liggen in die apfel op te eten."

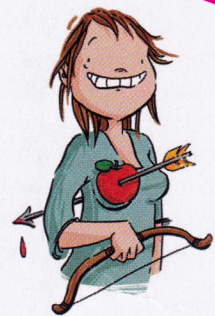
Lectrr

Kim

Ilah

Marec

PROCES ESKIMOPATER

MAREC

IK BEN DE OLIFANT IN DE PORSELEINKAST

Lectrr

Lectrr - Steven Degryse - ligt vaak op de keukenvloer te denken. 'Inspiratie is zo overroepen, vindt de huistekenaar van *De Standaard*. 'Als je lang genoeg wacht, komt ze vanzelf wel.' En lang, dat is in het geval van Lectrr zo'n vijftien uur per dag.

'Ik weet niet of ik mijn kinderen een tekenend bestaan toewens, maar ik vind het alvast geweldig. Het is eenzaam, akkoord. Maar daar hou ik wel van. Al heb ik soms wel het gevoel dat ik wat in het ijl zit te tekenen. Mijn cartoons komen in de krant, maar ik werk niet op de redactie waar het allemaal gebeurt. Dan kun je er al eens naast zitten met je grap. Daarom stuur ik elke dag een paar cartoons naar de krant. Kunnen zij kiezen welke ze plaatsen. Ik ben de olifant in de porseleinkast en de eindredactie bepaalt hoeveel brokken ik mag maken.'

'Het denkproces is het lastigste stuk, het tekenwerk een peulenschilletje dat amper twintig minuutjes duurt. Dus vul ik het overgrote deel van mijn werkdag met nadenken. Terwijl ik aan mijn tekentafel zit, door de woonkamer ijsbeer of op de koude keukenvloer

lig. Inspiratie wordt overschat, vind ik. Het daalt niet op ons, 'nietige mensen', neer. Eigenlijk is inspiratie krijgen gewoon iets waar je 's ochtends mee moet beginnen. Ik start om acht uur en ik werk net zo lang door tot ik een cartoon heb die de moeite is. Tussen acht uur 's ochtends en tien uur 's avonds: dat is het tijdvak dat ik voorbehoud voor nadenken. Ik ga dan niet fitnessen of op café, maar ik wacht op een idee. Zo gaat het zes dagen op de zeven. Voor een sociaal leven blijft er niet zoveel tijd over, neen.' 'In mijn cartoons zal je niet snel lezen of ik links dan wel rechts denk: ik zet iedereen te kakken. En toch valt het qua haatmail erg goed mee. Toen ik nog veel in Nederland publiceerde, was dat wel anders. Daar kruipen mensen zonder gêne in hun pen. Zomaar, om je tussendoor even dood te wensen. Zulke e-mails negeer ik doorgaans. Maar soms schieten ze je wel weer te binnen. Zoals toen mijn oudste zoontje even vermist bleek op school. Dan denk je in een flits: *O jee, wie heb ik deze week allemaal op zijn paard gekregen? Er moet verdorie maar één gek tussen zitten.*'